

[Peter Kristensen (Ålborg).]

det således nævnes, at Århus har opnået støtte fra staten til opførelse af et nyt kunstmuseum.

Jeg vil gerne benytte lejligheden her under finanlovdebatten til at slå et slag for, at staten nu også træder hjælpende til, hvad angår planerne om et nyt kunstmuseum i Ålborg. Disse planer er ikke af ny dato, og der foreligger for længst udarbejdet et projekt til en ny kunstmuseumsbygning, et projekt, der — forekommer det mig — løser opgaven på en både smuk og særpræget måde. Ved en tidligere lejlighed har jeg i finansudvalget tilladt mig at rejse spørgsmålet over for den højtærede undervisningsminister, og ministeren gjorde da opmærksom på, at en betingelse for statens medvirken til en realisering af planerne måtte være, at der rent lokalt blev tilvejebragt et stærkere økonomisk grundlag. Det er nu sket.

Ud over at skænke grunden til en værdi af 272 000 kr. har Ålborg kommune afsat 1,6 mill. kr. til formålet, hvilket er en forhøjelse på 500 000 kr., siden spørgsmålet sidst blev bragt på bane. Hertil kommer, at Ålborg Kunstmuseum selv råder over næsten 400 000 kr. efter at have afholdt samtlige udgifter i forbindelse med den nordiske arkitektkonkurrence, der i sin tid blev udskrevet om en ny kunstmuseumsbygning. Når Ålborg Kunstmuseum nu henvender sig til staten, er der med andre ord i allerhøjeste grad tale om hjælp til selvhjælp. En afgørelse presser sig på, for at man langt om længe kan komme i gang med detailprojekteringen, og statens tilsagn er, så vidt jeg har forstået, også en forudsætning for, at Ny Carlsbergfondet kan tage endelig stilling til spørgsmålet om økonomisk støtte. Jeg vil derfor så indtrængende, som det er mig muligt, henstille til den højtærede undervisningsminister, at der bliver skabt mulighed for, at staten giver et rente- og afdragsfrit lån til opførelse af et kunstmuseum i Ålborg.

Gertie Wandel: Det, der bringer mig til at tage ordet under debatten, er de mange kritiske røster, der har løftet sig imod den betænkning, „Det ny gymnasium“, som er udarbejdet af undervisningsministeriets læseplansudvalg. Jeg må i disses dage ofte

tænke på mit partis ordfører under skolelovsdebatten i 1958, professor Hvidberg; han kæmpede hårdt imod disse nye love; han frygtede, at de skulle bringe netop den devaluering af studentereksamen, som der nu fra mange sider tales om. Jeg har hørt ham tale på mange møder om en eventuel indførelse af adgangsbeholdning til universitetet og sige med den varme og iver, som var ham egen: det må aldrig ske, at den danske student taber sin umistelige ret til frit at studere ved Københavns universitet, når han har passeret studentereksamen. Men hans advarende ord blev ikke hørt, lovene blev vedtaget, og nu hører man fra mange sider hans ord blive gentaget.

Der er et gammelt dansk ord, der siger: det er rart at have ret, men det er ikke altid rart at få det. Mit parti vil ikke glæde sig, hvis vor afdøde ordfører viser sig at have haft ret i det, han sagde.

Formanden i det udvalg, som det filosofiske fakultet ved Københavns universitet har nedsat til at behandle betænkningen, professor, dr. phil. Steffen Steffensen, siger til Dagens Nyheder — jeg beder om tilføjelse til at bringe to citater —:

„Efter fakultetets mening indebærer forslaget fra læseplansudvalget en sådan forringelse af gymnasieuddannelsen, at det i påkommende tilfælde vil blive nødvendigt for universitetet at indføre en optagelsesprøve, da man så ikke uden videre kan betragte en studentereksamen som tilstrækkeligt grundlag for en videre uddannelse.“

Til Berlingske Tidende udtaler professoren yderligere:

„Det ville jo være et hårdt slag mod den nye gymnasieordning.“

Jeg synes, det er for mildt sagt; det ville være et hårdt slag mod mange danske hjem, og det ville være et hårdt slag imod den danske student, hvis han skulle tabe det, som professor Hvidberg kaldte hans umistelige ret.

Det kan ikke være umuligt at føje de krav, der må stilles, og som dette fakultetsudvalg måske når frem til, til det, som læseplansudvalget har bragt frem, og jeg må på mit partis vegne — men ikke alene på partiets vegne, også på danske hjemms og dansk ungdoms vegne — bede den højtærede undervisningsminister om så meget